

UREDBA (EU) št. 260/2012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. marca 2012

o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Vzpostavitev enotnega trga elektronskih plačil v eurih, brez razlikovanj med nacionalnimi in čezmejnimi plačili, je potrebna za ustrezno delovanje notranjega trga. V ta namen želi projekt enotnega območja plačil v eurih (v nadaljevanju: SEPA – Single Euro Payments Area) razviti enotne vseevropske plačilne storitve, ki bi nadomestile obstoječe nacionalne plačilne storitve. Kot rezultat uvedbe odprtih, enotnih plačilnih standardov, pravil in praks, ter s pomočjo enotne obdelave plačil, bi morala SEPA omogočiti državljanom in podjetjem Unije uporabo varnih, uporabniku prijaznih in zanesljivih plačilnih storitev v eurih po konkurenčnih cenah. To bi se moralo uporabljati za SEPA plačila, bodisi znotraj ali izven nacionalnih meja, ob enakih osnovnih pogojih in v skladu z istimi pravicami in obveznostmi, ne glede na njihovo lokacijo znotraj Unije. SEPA bi morala biti izoblikovana tako, da bi omogočila dostop za nove udeležence na trgu in razvoj novih produktov ter ustvarila ugodne pogoje za povečanje konkurence na področju plačilnih storitev ter za neoviran razvoj in hitro uvedbo inovacij, povezanih s plačili, po celotni Uniji. Posledično bi morale izboljšane ekonomije obsega, izboljšane operativne učinkovitosti in okrepljene konkurence privedi do splošnega pritiska na

cene elektronskih plačil v eurih v smeri njihovega zniževanja, saj predstavljajo boljšo rešitev od vseh, s katerimi konkurirajo. Učinki tega bi morali biti pomembni, zlasti v državah članicah, v katerih so plačila v primerjavi z drugimi državami članicami razmeroma draga. Prehoda na SEPA zato ne bi smele spremljati splošne podražitve, niti za uporabnike plačilnih storitev nasploh niti konkretno za potrošnike. Kadar je uporabnik plačilne storitve potrošnik, bi morali namesto tega spodbujati načelo, da se ne zaračunavajo višji stroški. Komisija bo še naprej spremljala gibanje cen v plačilnem sektorju in se jo pozove, da pripravi letne analize tega gibanja.

(2) Uspeh SEPA je zelo pomemben v ekonomskem in političnem kontekstu. SEPA je popolnoma v skladu s strategijo Evropa 2020, ki želi doseči močnejše gospodarstvo, v katerem blaginja izhaja iz inovacij in učinkovitejše rabe razpoložljivih virov. Tako Evropski parlament v svojih resolucijah z dne 12. marca 2009 ⁽⁴⁾ in 10. marca 2010 ⁽⁵⁾ o uresničevanju SEPA kot tudi Svet v svojih sklepih, sprejetih 2. decembra 2009, sta poudarila pomembnost hitrega prehoda na SEPA.

(3) Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu ⁽⁶⁾ predstavlja sodobno zakonsko podlago za vzpostavitev notranjega trga plačil, katerega ključni element je SEPA.

(4) Uredba (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti ⁽⁷⁾ prav tako zagotavlja številne poenostavitvene ukrepe za uspeh SEPA, kot so razširitev načela enakih stroškov za čezmejne direktne bremenitve in dostopnost z direktne bremenitve.

(5) Samoregulativni poskusi evropskega bančnega sektorja v okviru pobude SEPA se niso izkazali za zadostne za uspešno izvedbo usklajenega prehoda na sheme v celotni Uniji za kreditne prenose in direktne bremenitve na strani ponudbe in na strani povpraševanja. Zlasti se niso v zadostni meri in na pregleden način upoštevali

⁽¹⁾ UL C 155, 25.5.2011, str. 1.

⁽²⁾ UL C 218, 23.7.2011, str. 74.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. februarja 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 28. februarja 2012.

⁽⁴⁾ UL C 87 E, 1.4.2010, str. 166.

⁽⁵⁾ UL C 349 E, 22.12.2010, str. 43.

⁽⁶⁾ UL L 319, 5.12.2007, str. 1.

⁽⁷⁾ UL L 266, 9.10.2009, str. 11.

interesi potrošnikov in drugi interesi. Treba bi bilo upoštevati mnenja vseh zainteresiranih strani. Poleg tega se za ta samoregulativni proces niso uporabljali ustrezni mehanizmi upravljanja, kar lahko delno pojasni počasno sprejemanje na strani povpraševanja. Medtem, ko nedavna ustanovitev Sveta SEPA pomeni bistveno izboljšanje upravljanja projekta SEPA, je v bistvu in formalno gledano upravljanje še vedno pretežno v rokah Evropskega sveta za plačila. Komisija bi morala zato pregledati ureditve upravljanja za celotni projekt SEPA pred koncem leta 2012 in po potrebi pripraviti predlog. Ta pregled bi moral med drugim preveriti sestavo Evropskega sveta za plačila, sodelovanje med Evropskim svetom za plačila in krovno strukturo upravljanja, kot je Svet SEPA, in vlogo te krovne strukture.

- (6) Samo hiter in celovit prehod na kreditne prenose in direktne bremenitve v celotni Uniji bo omogočil vse koristi integriranega plačilnega trga, s čimer bi lahko ukinili visoke stroške hkratnega vzdrževanja obstoječih in SEPA produktov. Zato bi bilo treba določiti pravila za izvajanje vseh transakcij s kreditnimi prenosi in direktnimi bremenitvami v eurih znotraj Unije. Kljub temu pa v tem trenutku še ne bi bilo primerno vključiti transakcij s karticami, saj so enotni standardi v Uniji za plačila s karticami še v fazi razvoja. Za denarna nakazila, notranje obdelana plačila, plačilne transakcije velikih vrednosti, plačila med ponudniki plačilnih storitev za njihov lastni račun in plačila prek mobilnih telefonov ali katerih koli drugih telekomunikacijskih in digitalnih naprav ali naprav informacijske tehnologije, omenjena pravila ne bi smela veljati, saj te plačilne storitve niso primerljive s kreditnimi prenosi ali direktnimi bremenitvami. Kadar je kot sredstvo za sprožitev plačilne transakcije na prodajnem mestu uporabljena plačilna kartica ali druga naprava, kot je mobilni telefon, na prodajnem mestu ali na daljavo, ki ima za neposredno posledico kreditni prenos ali direktno bremenitev plačilnega računa, identificiranega s pomočjo obstoječe nacionalne osnovne številke bančnega računa (BBAN) ali mednarodne številke bančnega računa (IBAN), bi bilo treba to plačilno transakcijo vključiti. Poleg tega ta uredba ni primerna za plačila, ki so zaradi svojih specifičnih značilnosti, kot so visoka prioriteta, nujnost in zlasti veliki zneski, opravljena preko plačilnih sistemov za velike vrednosti. Ta izključenost ne bi smela vključevati direktnih bremenitev, razen če je plačnik izrecno zahteval plačilo preko plačilnega sistema za velike vrednosti.
- (7) Trenutno obstaja več plačilnih storitev, večinoma za plačila prek interneta, ki tudi uporabljajo IBAN in poslovno identifikacijsko kodo banke (BIC) in ki temeljijo na kreditnih prenosi ali direktnih bremenitvah, vendar imajo dodatne značilnosti. Te storitve se bodo predvidoma razširile čez trenutne državne meje in bi lahko zapolnile potrebo potrošnikov po inovativnih, varnih in poceni plačilnih storitvah. Da se takih storitev ne bi izključilo iz trga, bi se morala ureditev končnih datumov

za kreditne prenose in direktne bremenitve v tej uredbi nanašati samo na kreditne prenose ali direktne bremenitve, ki so osnova teh transakcij.

- (8) Pri veliki večini plačilnih transakcij v Uniji je možno identificirati enoznačen plačilni račun, ki uporablja samo IBAN brez dodatne navedbe kode BIC. Glede na to dejstvo so banke v številnih državah članicah že vzpostavile sezname, podatkovne baze ali druga tehnična sredstva za identifikacijo BIC, ki ustreza določenemu IBAN-u. Koda BIC se zahteva v zelo majhnem številu primerov. Zdi se neupravičeno in izredno obremenjujoče za plačnike in prejemnike plačil v celotni Uniji, da bi ti morali vedno navesti kodo BIC poleg IBAN-a zaradi majhnega števila primerov, v katerih je to trenutno potrebno. Za ponudnike plačilnih storitev in druge stranke bi bil precej bolj enostaven pristop, po katerem bi se rešilo in odpravilo primere, v katerih plačilnega računa ni možno nedvoumno opredeliti na podlagi IBAN-a. Zato bi bilo treba razviti potrebna tehnična sredstva, da bodo lahko vsi uporabniki nedvoumno opredelili plačilni račun samo na podlagi IBAN-a.
- (9) Za izvedbo kreditnega prenosa mora biti plačilni račun prejemnika dostopen. Zato bi bilo treba na območju Unije uveljaviti obvezo o dosegljivosti, s katero se bo spodbudil uspešen prevzem storitev kreditnih prenosov in direktnih bremenitev v celotni Uniji. Poleg tega je za izboljšanje preglednosti primerno združiti navedeno obvezo in obvezo o dosegljivosti za direktne bremenitve iz Uredbe (ES) št. 924/2009 v enem samem aktu. Vsi plačilni računi prejemnika, dostopni za nacionalni kreditni prenos, bi morali biti dostopni tudi preko sheme za kreditne prenose za celotno Unijo. Vsi plačilni računi plačnika, dostopni za nacionalne direktne bremenitve, bi morali biti dostopni tudi preko sheme za direktne bremenitve za celotno Unijo. To bi se moralo uporabljati ne glede na to, ali ponudnik plačilnih storitev sodeluje v določeni shemi za kreditne prenose ali direktne bremenitve.
- (10) Tehnična interoperabilnost je predpogoj konkurence. Da bi vzpostavili integriran trg elektronskih plačilnih sistemov v eurih, je nujno, da obdelave kreditnih prenosov in direktnih bremenitev ne ovirajo poslovni predpisi ali tehnične prepreke, kot so obvezno sodelovanje v več kot enem sistemu za poravnavo čezmejnih plačil. Kreditni prenosi in direktne bremenitve bi morali biti izvedeni na podlagi shem, katerih osnovna pravila so upoštevana s strani ponudnikov plačilnih storitev, ki predstavljajo večino ponudnikov plačilnih storitev v večini držav članic in pomenijo večino ponudnikov plačilnih storitev v Uniji in so enaka za čezmejno in izključno nacionalne transakcije s kreditnim prenosom ali direktno bremenitvijo. Kjer obstaja več kot en plačilni sistem za obdelavo takih plačil, bi morali biti ti plačilni sistemi interoperabilni z uporabo standardov za celotno Unijo in mednarodnih standardov, tako da bi vsi uporabniki in ponudniki plačilnih storitev lahko uživali prednosti nedeljivih plačil v eurih znotraj celotne Unije.

- (11) Medtem, ko morajo biti sheme za kreditne prenose ali direktnih bremenitev med podjetji skladne z vsemi ostalimi določbami v tej uredbi, vključno z enakimi pravili za čezmejne in nacionalne transakcije, ni nujno, da se glede na posebne značilnosti poslovnega trga uporablja zahteva, da morajo udeleženci predstavljati večino ponudnikov plačilnih storitev v večini držav članic, temveč, da bi morali ponudniki plačilnih storitev, ki ponujajo storitve kreditnega prenosa ali direktne bremenitve med podjetji, predstavljati večino ponudnikov plačilnih storitev v večini držav članic, v katerih so takšne storitve na voljo, in ki bi predstavljali večino ponudnikov plačilnih storitev, ki ponujajo takšne storitve v Uniji.
- (12) Ključno je identificirati tehnične zahteve, ki nedvoumno določajo značilnosti, ki jih morajo upoštevati plačilne sheme za celotno Unijo, ki bodo oblikovane pod ustrezno ureditvijo upravljanja, da bi dosegli interoperabilnost med plačilnimi sistemi. Takšne tehnične zahteve ne bi smele ovirati prožnosti in inovativnosti, ampak bi morale biti odprte in nevtralne do potencialnih novih razvojnih dogodkov in izboljšav na plačilnem trgu. Tehnične zahteve bi morale biti zasnovane ob upoštevanju posebnih značilnosti kreditnih prenosov in direktnih bremenitev, še posebej v zvezi s podatkovnimi elementi, ki jih vsebuje plačilno sporočilo.
- (13) Pomembno je sprejeti ukrepe za krepitev zaupanja uporabnikov plačilnih storitev v uporabo takšnih storitev, zlasti za direktne bremenitve. Takšni ukrepi bi plačnikom omogočili, da dajo svojim ponudnikom plačilnih storitev navodilo, da omejijo novčenje direktnih bremenitev do določenega zneska ali v določenem časovnem okviru ter da vzpostavijo poseben pozitiven ali negativen seznam prejemnikov plačil. V okviru vzpostavitve shem za direktne bremenitve v celotni Uniji se zdi primerno, da imajo potrošniki lahko koristi od takšnih kontrol. Ne glede na praktično izvajanje takšnih kontrol prejemnikov plačil je pomembno, da so ponudniki plačilnih storitev zmožni opraviti takšne kontrole na podlagi IBAN-a in za prehodno obdobje, vendar samo, kadar je to potrebno, kode BIC ali nekaterih drugih enoznačnih identifikacij določenih prejemnikov plačil. Druge pomembne pravice uporabnikov so že določene v Direktivi 2007/64/ES in bi jih bilo treba v celoti zagotavljati.
- (14) Tehnična standardizacija je temeljni pogoj integracije omrežij, kakršno je plačilni trg Unije. Uporaba standardov, ki so jih razvili mednarodni ali evropski organi za standardizacijo, bi morala biti obvezna od določenega datuma za vse zadevne transakcije. V okviru plačil so taki obvezni standardi IBAN, BIC in sporočilni standard finančnih storitev „ISO 20022 XML“. Uporaba omenjenih standardov s strani vseh ponudnikov plačilnih storitev je torej pogoj popolne interoperabilnosti znotraj Unije. Zlasti bi bilo treba obvezno uporabo številke IBAN in po potrebi kode BIC v državah članicah spodbujati z obsežnimi ukrepi komuniciranja in olajševanja uporabe, da bi omogočili neoviran in enostaven prehod na sistem kreditnih prenosov v vsej Uniji in direktnih bremenitev, zlasti za potrošnike. Ponudniki plačilnih storitev bi morali imeti možnost, da se dogovorijo dvostransko ali večstransko o razširitvi osnovnih latinskih znakov za podporo regijskih razlik pri standardnih sporočilih v SEPA.
- (15) Ključno je, da so vsi akterji, zlasti državljani Unije, ustrezno in pravočasno obveščeni, tako da so v celoti pripravljeni na spremembe, ki jih prinaša SEPA. Ključne zainteresirane strani kot so ponudniki plačilnih storitev, javne uprave in nacionalne centralne banke ter drugi večji uporabniki rednih plačil bi morali zato izvesti posebne in obsežne informativne kampanje, sorazmerne s potrebami njihovih ciljnih skupin in njim tudi prilagojene, da se poveča javna osveščenost in državljane pripravi za prehod na SEPA. Zlasti je treba državljane seznaniti s preходом z BBAN na uporabo IBAN. Nacionalni usklajevalni odbori za SEPA so najboljši naslov za usklajevanje takšnih informativnih kampanj.
- (16) Da bi potrošnikom zagotovili usklajen, jasen in enostaven proces prehoda, je primerno določiti enoten rok za prenos, do katerega bi morale transakcije s kreditnimi prenosi in direktnimi bremenitvami upoštevati omenjene tehnične zahteve, hkrati pa pustiti trg odprt za nadaljnji razvoj in inovacije.
- (17) V prehodnem obdobju bi morale države članice dovoliti ponudnikom plačilnih storitev, da ti potrošnikom še naprej omogočajo uporabo BBAN za nacionalne plačilne transakcije pod pogojem, da zadevni ponudnik plačilne storitve zagotovi interoperabilnost s tehničnim in varnim pretvarjanjem BBAN v zadevno enoznačno identifikacijo plačilnega računa. Ponudnik plačilne storitve ne bi smeli zaračunati nobenih neposrednih ali posrednih stroškov ali drugih provizij, povezanih s to storitvijo.
- (18) Čeprav se stopnja razvoja kreditnih prenosov in direktnih bremenitev med posameznimi državami članicami razlikuje, bi skupni končni datum na podlagi primerno dolgega časovnega okvira za izvajanje, ki omogoča izvedbo vseh potrebnih postopkov, prispeval k usklajenemu, skladnemu in integriranemu prehodu na SEPA in bi pomagal preprečiti sistem SEPA na podlagi dveh hitrosti, kar bi povzročilo večjo zmedo med potrošniki.
- (19) Ponudnikom in uporabnikom plačilnih storitev bi bilo treba dati dovolj časa za prilagoditev na tehnične zahteve. To obdobje pa ne bi smelo po nepotrebem zadrževati uveljavljanja koristi za potrošnike ali kaznovati prizadevanj proaktivnih operaterjev, ki so že prešli na sistem SEPA. Za nacionalne in čezmejne plačilne transakcije bi morali ponudniki plačilnih storitev strankam na malo-prodajni ravni ponuditi potrebne tehnične storitve, da bi zagotovili nemoten in varen prehod na tehnične zahteve iz te uredbe.

- (20) Pomembno je zagotoviti pravno varnost plačilni industriji glede poslovnih modelov za direktne bremenitve. Regulacija večstranskih pristojbin za izmenjavo za direktne bremenitve je nujna za vzpostavitev nepristranskih konkurenčnih pogojev med ponudniki plačilnih storitev in s tem za omogočanje razvoja enotnega trga direktnih bremenitev. Take pristojbine za transakcije, ki so zavrnjene, odklonjene, vrnjene ali razveljavljene, ker ne morejo biti pravilno izvršene ali povzročati izjemne obdelave (t. i. R transakcije, pri katerih črka R lahko pomeni zavrnjeno, odklonjeno, vrnjeno, razveljavljeno, preklicano in zahtevano za preklic), bi lahko prispevale k učinkoviti razdelitvi stroškov znotraj enotnega trga. Zato se zdi, da bi bilo za vzpostavitev učinkovitega evropskega trga direktnih bremenitev koristno prepovedati zaračunavanje večstranskih pristojbin za izmenjavo na transakcijo. Kljub temu pa bi morale biti pristojbine za R-transakcije dovoljene, če izpolnjujejo določene pogoje. Za zagotavljanje preglednosti in zaščite potrošnikov morajo ponudniki plačilnih storitev potrošnikom zagotoviti jasne in razumljive informacije o pristojbinah za R-transakcije. V vsakem primeru pravila za R-transakcije ne bi smela posegati v uporabo členov 101 in 102 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Nadalje bi bilo treba ugotoviti, da imajo na splošno direktne bremenitve in plačila s karticami različne značilnosti, zlasti v smislu višjega potenciala za prejemnike plačil, da tako spodbujajo plačnike k uporabi direktnih bremenitev na podlagi predhodno obstoječe pogodbe med prejemnikom plačila in plačnikom, medtem ko za plačila s karticami ne obstaja takšna predhodna pogodba in je plačilna transakcija pogosto osamljen in nereden dogodek. Zato določbe o večstranskih pristojbinah za izmenjavo za direktne bremenitve ne posegajo v analizo pod konkurenčnimi pogoji EU za večstranske pristojbine za izmenjavo za transakcije s plačilnimi karticami. Dodatne izbirne storitve niso vključene v prepoved v tej uredbi, če se jasno in nedvoumno razlikujejo od osrednjih storitev direktne bremenitve in če so ponudniki plačilnih storitev in uporabniki plačilnih storitev popolnoma svobodni glede ponudbe ali uporabe takšne storitve. Kljub temu zanje še naprej veljajo konkurenčni predpisi na ravni Unije in na nacionalni ravni.
- (21) Zato bi morala biti možnost za uporabo večstranskih pristojbin za izmenjavo (MIF) za vsako transakcijo za nacionalne in čezmejne direktne bremenitve časovno omejena, za uporabo pristojbin za izmenjavo za R-transakcije pa bi bilo treba določiti splošne pogoje.
- (22) Komisija bi morala spremljati višino pristojbin za R-transakcije v vseh državah članicah. Pristojbine za R-transakcije na notranjem trgu bi se morale v času zblíževati, tako da se ne bi razlikovale med državami članicami do mere, ki ne omogoča več enakih konkurenčnih pogojev.
- (23) V nekaterih državah članicah že obstajajo nekatere plačilne storitve, ki so v osnovi kreditni prenos oziroma direktne bremenitve, ki pa imajo zelo specifične funkcionalnosti, pogosto iz zgodovinskih ali pravnih razlogov. Transakcijski obseg takih storitev je običajno majhen. Takšne storitve bi zato lahko razvrstili kot produkte tržnih niš. Prehodno obdobje za te produkte tržnih niš, dovolj dolgo za minimaliziranje učinkov prehoda na SEPA na uporabnike plačilnih storitev, bi moralo pomagati obema stranema trga, da se najprej osredotočita na prehod večine kreditnih prenosov in direktnih bremenitev, in s tem omogočiti čimprejše doseganje večine potencialnih koristi integriranega plačilnega trga v Uniji. V nekaterih državah članicah obstajajo posebni instrumenti direktne bremenitve, ki se zdijo zelo podobni transakcijam s plačilno kartico, saj plačnik na prodajnem mestu uporabi kartico za začetek izvedbe plačilne transakcije; vendar pa je osnovna plačilna transakcija direktna bremenitev. V takšnih plačilnih transakcijah se kartica uporabi samo za branje, da se olajša elektronska priprava pooblastila, ki ga mora podpisati plačnik na prodajnem mestu. Čeprav takšnih plačilnih storitev ni mogoče opredeliti kot tržne niše, je zanje potrebno prehodno obdobje, saj gre za precej obsežne transakcije. Da bi zainteresiranim stranem omogočili izvajanje ustreznega nadomestnega sistema SEPA, bi moralo biti prehodno obdobje zadosti dolgo.
- (24) Za delovanje notranjega plačilnega trga v praksi je treba nujno zagotoviti, da bodo plačniki, kot so potrošniki, podjetja ali javni organi, lahko izvršili kreditni prenos na plačilni račun prejemnika preko ponudnikov plačilnih storitev, ki se nahajajo v drugih državah članicah in ki bodo dostopni v skladu s to uredbo.
- (25) Da bi zagotovili nemoten prehod na SEPA, bi morale veljavno dovoljenje prejemnikov plačila za unovčevanje ponavljajočih direktnih bremenitev v obstoječem sistemu ostati veljavno po roku za prenos, določenem v tej uredbi. Takšno dovoljenje bi bilo treba obravnavati, kot da pomeni soglasje ponudniku plačilnih storitev, da izvrši ponavljajoče direktne bremenitve, ki jih unovči prejemnik plačila v skladu s to uredbo, kadar ni nacionalne zakonodaje, ki bi zajemala trajno veljavnost pooblastila ali sporazumov med strankami, ki spreminjajo pooblastila za direktne bremenitve, da bi zagotovili njihovo nadaljevanje. Pravice potrošnikov je treba zaščititi in kjer imajo obstoječa pooblastila za direktno bremenitev brez-pogojno pravico do povračila, bi bilo treba takšne pravice ohraniti.
- (26) Pristojni organi bi morali imeti ustrezna pooblastila za učinkovito izpolnjevanje svojih nalog v zvezi s spremljanjem ter za sprejetje vseh potrebnih ukrepov, vključno z obravnavo pritožb, s katerimi bi zagotovili, da ponudniki plačilnih storitev izpolnjujejo to uredbo. Prav tako bi morale države članice zagotoviti, da se lahko vložijo pritožbe zoper uporabnike plačilnih storitev, ki ne izpolnjujejo te uredbe, ter da se lahko to uredbo izvaja na učinkovit način z upravnimi ali sodnimi sredstvi. Za spodbujanje skladnosti s to uredbo pristojni organi različnih držav članic med seboj sodelujejo, po potrebi tudi z Evropsko centralno banko – ECB ter nacionalnimi

centralnimi bankami držav članic in drugimi pomembnimi pristojnimi organi, kot je Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ – EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ v skladu z zakonodajo Unije ali nacionalno zakonodajo, ki velja za ponudnike plačilnih storitev.

- (27) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih, ki veljajo za kršitve te uredbe ter zagotoviti, da so te kazni učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter da se izvajajo. Te kazni se ne bi smele uporabljati za potrošnike.
- (28) Da bi se zagotovila možnost povrnitve škode v primerih nepravilne uporabe te uredbe ali kadar pride med uporabniki in ponudniki plačilnih storitev do sporov v zvezi s pravicami in obveznostmi v skladu s to uredbo, bi morale države članice določiti ustrezne in učinkovite izvensodne pritožbene postopke in postopke za povrnitev škode. Države članice bi lahko določile, da se ti postopki uporabljajo le za potrošnike ali le za potrošnike in mikropodjetja.
- (29) Komisija bi morala predložiti poročilo Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, EBA in ECB o izvajanju te uredbe. Poročilu bi bilo treba po potrebi priložiti predlog za spremembo te uredbe.
- (30) Da bi se zagotovila ažurnost tehničnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte glede teh tehničnih zahtev. V izjavi (št. 39) o členu 290 PDEU, ki je priložena Sklepnim listinam medvladne konference, ki je sprejela Lizbonsko pogodbo, se je konferenca seznanila z namero Komisije, da se bo pri pripravi osnutkov delegiranih aktov na področju finančnih storitev v skladu z ustaljeno prakso še naprej posvetovala s strokovnjaki, ki jih bodo imenovala države članice. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna in pregledna posvetovanja, vključno z ECB in vsemi zainteresiranimi stranmi. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno ter na ustrezen način.
- (31) Ker bi morali ponudniki plačilnih storitev, ki se nahajajo v državah članicah, katerih valuta ni euro, opraviti več posebnega pripravljalnega dela izven plačilnega trga za njihove nacionalne valute, bi bilo treba tem ponudnikom

plačilnih storitev odobriti odlog uporabe teh tehničnih zahtev za določen čas. Države članice, katerih valuta ni euro, bi kljub temu morale izpolniti tehnične zahteve za oblikovanje resničnega evropskega plačilnega območja, ki bo okrepilo notranji trg.

- (32) Da bi zagotovili široko podporo javnosti za SEPA, je bistvena visoka raven varstva za plačnike, zlasti za transakcije z direktnimi bremenitvami. Sedanja in edina vseevropska shema za direktne bremenitve za potrošnike, ki jo je razvil Evropski svet za plačila, zagotavlja brez-pogojno pravico do povračila za avtorizirana plačila v obdobju osmih tednov od datuma, na katerega so bila sredstva odtegnjena, medtem ko za to pravico do povračila velja več pogojev iz člena 62 in 63 Direktive 2007/64/ES. Z vidika prevladujočih razmer na trgu in potrebe po zagotovitvi visoke ravni varstva potrošnikov je treba vpliv teh določb oceniti v poročilu, ki ga Komisija v skladu s členom 87 Direktive 2007/64/ES najpozneje do 1. novembra 2012 predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in ECB in po potrebi priloži predlog za njegovo revizijo.
- (33) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽²⁾ ureja obdelavo osebnih podatkov v skladu s to uredbo. Prehod na SEPA ter uvedba skupnih standardov in pravil za plačila bi morala temeljiti na spoštovanju nacionalnega prava o varstvu občutljivih osebnih podatkov v državah članicah ter varovati interese državljanov Unije.
- (34) Finančna sporočila v zvezi s plačili in prenosi znotraj SEPA so zunaj področja uporabe Sporazuma med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike z dne 28. junija 2010 o obdelavi in posredovanju podatkov o sporočilih glede finančnih plačil iz Evropske unije Združenim državam Amerike za namene programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti⁽³⁾.
- (35) Ker cilja te uredbe, zlasti uvedbe tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se jih zaradi svojega obsega ali učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski Uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

⁽²⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽³⁾ UL L 195, 27.7.2010, str. 5.

(36) V skladu s členom 5(1) Uredbe (ES) št. 924/2009 države članice odpravijo nacionalne obveznosti v zvezi s poročanjem o plačilni bilanci na podlagi poravnave, ki veljajo za ponudnike plačilnih storitev za plačilno bilančne statistike v zvezi s plačilnimi transakcijami njihovih strank za plačila do 50 000 EUR. Zbiranje statistike o plačilni bilanci na podlagi poravnave je nastalo po odpravi deviznih kontrol in do sedaj predstavlja najpomembnejši vir podatkov poleg drugih, kot so neposredne ankete, ki prispevajo k dobri kakovosti statistike. Od začetka devetdesetih let so nekatere države članice želele, da statistike temeljijo bolj na informacijah, ki jih neposredno posredujejo podjetja in gospodinjstva, kot pa na podatkih, ki jih posredujejo banke v imenu svojih strank. Čeprav poročanje na podlagi poravnave predstavlja rešitev, ki z vidika celotne družbe zmanjšuje stroške zbiranja plačilnih bilanc ter zagotavlja kakovostno statistiko, pa lahko z ožjega vidika čezmejnih plačil vzdrževanje takšnega poročanja v nekaterih državah članicah zmanjša učinkovitost in poveča stroške. Ker je eden izmed ciljev SEPA zmanjšati stroške čezmejnih plačil, bi bilo treba v celoti odpraviti poročanje za plačilne bilance na podlagi poravnave.

(37) Za okrepitev pravne varnosti je primerno uskladiti časovne roke za pristojbine za izmenjavo, določene v členu 7 Uredbe (ES) št. 924/2009, z določbami iz te uredbe.

(38) Uredbo (ES) št. 924/2009 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta uredba določa pravila za transakcije s kreditnimi prenosi in direktnimi bremenitvami v eurih znotraj Unije, pri katerih se ponudnik plačilnih storitev plačnika in ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila nahajata znotraj Unije oziroma pri katerih se edini ponudnik plačilnih storitev v plačilni transakciji nahaja znotraj Unije.

2. Ta uredba se ne uporablja za:

- (a) plačilne transakcije, izvršene med ponudniki plačilnih storitev in znotraj njih, vključno z njihovimi zastopniki ali podružnicami, za njihov lastni račun;
- (b) plačilne transakcije, ki se obdelujejo in poravnajo s sistemi za plačila velikih vrednosti, ne pa plačilne transakcije z direktnimi bremenitvami, pri katerih plačnik ni izrecno zahteval, da se izvršijo preko sistema za plačila velikih vrednosti;
- (c) plačilne transakcije, izvedene preko plačilnih kartic ali podobnih naprav, vključno z dvigi gotovine, razen če se plačilna kartica ali podobna naprava uporabi samo za gene-

riranje informacij, ki so potrebne, da se neposredno izvrši kreditni prenos ali direktna bremenitev na ali s plačilnega računa, označenega BBAN ali IBAN;

- (d) plačilne transakcije, izvedene z uporabo telekomunikacijskih, digitalnih ali IT naprav, katerih posledica ni kreditni prenos ali direktna bremenitev na ali s plačilnega računa, označenega z BBAN ali IBAN;
- (e) denarna nakazila, kot je določeno v členu 4(13) Direktive 2007/64/ES;
- (f) plačilne transakcije, pri katerih gre za prenos elektronskega denarja, kot določeno v točki 2 člena 2 Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja⁽¹⁾, razen če je posledica takšnih transakcij kreditni prenos ali direktna bremenitev na ali s plačilnega računa, označenega z BBAN ali IBAN.

3. V primeru, ko plačilne sheme temeljijo na plačilnih transakcijah s kreditnimi prenosi ali direktnimi bremenitvami, imajo pa dodatne izbirne značilnosti ali storitve, se ta uredba uporablja samo za navedene temeljne kreditne prenose ali direktne bremenitve.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „kreditni prenos“ pomeni nacionalno ali čezmejno plačilno storitev knjiženja v dobro plačilnega računa prejemnika plačila na podlagi plačilne transakcije ali serije plačilnih transakcij s plačilnega računa plačnika, ki jo opravi ponudnik plačilnih storitev, ki vodi plačilni račun plačnika na podlagi navodil, ki mu jih daje plačnik;
2. „direktna bremenitev“ pomeni nacionalno ali čezmejno plačilno storitev knjiženja v breme plačilnega računa plačnika, pri čemer je plačilna transakcija odrejena s strani prejemnika plačila na podlagi plačnikove privolitve;
3. „plačnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima odprt plačilni račun in privoli v izvedbo plačilnega naloga s tega plačilnega računa ali, če plačilni račun plačnika ne obstaja, fizično ali pravno osebo, ki izda plačilni nalog za prenos na plačilni račun prejemnika plačila;
4. „prejemnik plačila“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima odprt plačilni račun in ki je predvideni prejemnik sredstev, ki so bila predmet plačilne transakcije;
5. „plačilni račun“ pomeni račun, voden v imenu enega ali več uporabnikov plačilnih storitev, ki se uporablja za izvrševanje plačilnih transakcij;

⁽¹⁾ UL L 267, 10.10.2009, str. 7.

6. „plačilni sistem“ pomeni sistem za prenos sredstev v okviru formalnih in standardiziranih dogovorov ter skupnih pravil za obdelavo, obračun ali poravnavo plačilnih transakcij;
7. „plačilna shema“ pomeni enotno zbirko pravil, praks in standardov in/ali izvedbenih smernic, dogovorjenih med ponudniki plačilnih storitev za izvrševanje plačilnih transakcij v Uniji in med državami članicami, ki je ločena od kakršne koli infrastrukture ali plačilnega sistema, ki podpira njeno izvedbo;
8. „ponudnik plačilnih storitev“ pomeni ponudnika plačilnih storitev, ki spada v katero koli od kategorij iz člena 1(1) Direktive 2007/64/ES ter fizične in pravne osebe iz člena 26 Direktive 2007/64/ES, ne vključuje pa organov iz člena 2 Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ⁽¹⁾, ki jim je bila odobrena opustitev na podlagi člena 2(3) Direktive 2007/64/ES;
9. „uporabnik plačilnih storitev“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki uporablja plačilne storitve kot plačnik ali prejemnik plačila;
10. „plačilna transakcija“ pomeni dejanje prenosa sredstev, ki ga odredi plačnik ali prejemnik plačila med plačilnimi računi v Uniji, in ki je neodvisno od obveznosti med plačnikom in prejemnikom plačila, na katerih temelji;
11. „plačilni nalog“ pomeni navodilo plačnika ali prejemnika plačila svojemu ponudniku plačilnih storitev, s katerim zahteva izvršitev plačilne transakcije;
12. „pristojbina za izmenjavo“ pomeni pristojbino, plačano med ponudnikom plačilnih storitev plačnika in ponudnikom plačilnih storitev prejemnika plačila za transakcijo z direktno bremenitvijo;
13. „večstranska pristojbina za izmenjavo“ pomeni večstransko pristojbino za izmenjavo, ki je predmet dogovora med več kot dvema ponudnikoma plačilnih storitev;
14. „BBAN“ pomeni identifikacijsko številko plačilnega računa, ki nedvoumno določa posamezni plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v državi članici in ki jo je možno uporabiti le za nacionalne plačilne transakcije, medtem ko se za čezmejne plačilne transakcije za isti plačilni račun uporablja IBAN;
15. „IBAN“ pomeni mednarodno identifikacijsko številko plačilnega računa, ki nedvoumno določa posamezni plačilni račun v državi članici, katerega sestavine je določila Mednarodna organizacija za standardizacijo (ISO);
16. „BIC“ pomeni poslovno identifikacijsko kodo, ki nedvoumno določa ponudnika plačilnih storitev, katere sestavine določa ISO;
17. „standard ISO 20022 XML“ pomeni standard za razvoj elektronskih finančnih sporočil, kot ga je določila ISO, in ki vsebuje fizično predstavitev plačilnih transakcij v XML obliki, v skladu s poslovnimi pravili in smernicami izvajanja shem po celi Uniji za plačilne transakcije, ki jih zajema ta uredba;
18. „sistemi za plačila velikih vrednosti“ pomenijo plačilne sisteme, katerih glavni namen je obdelava, kliring ali poravnava posamičnih plačilnih transakcij, ki imajo visoko prioriteto, so nujni in večinoma velikih vrednosti;
19. „datum poravnave“ pomeni datum, na katerega se poravnajo obveznosti glede prenosa sredstev med ponudnikom plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila;
20. „zbiranje“ pomeni del transakcije z direktno bremenitvijo, ki se začne z njeno sprožitvijo s strani prejemnika plačila do njenega konca preko običajne bremenitve plačnikovega plačilnega računa;
21. „pooblastilo“ pomeni izraz soglasja in odobritve, ki jo da plačnik prejemniku plačila in (neposredno ali posredno preko prejemnika plačila) ponudniku plačilnih storitev plačnika, da lahko prejemnik plačila sproži zbiranje za bremenitev plačnikovega navedenega plačilnega računa ter da omogoči plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev, da izpolni takšna navodila;
22. „sistem za plačila na drobno“ pomeni plačilni sistem, katerega glavni namen je obdelava, obračun ali poravnava kreditnih prenosov ali direktnih bremenitev, ki so običajno združene za namene pošiljanja in so predvsem malih vrednosti ter niso prednostne, in ne predstavljajo sistema za plačila velikih vrednosti;
23. „mikropodjetje“ pomeni podjetje, ki je ob sklenitvi pogodbe o plačilni storitvi podjetje, kot je opredeljeno v členu 1 in členu 2(1) ter (3) Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES ⁽²⁾;
24. „potrošnik“ pomeni fizično osebo, ki v pogodbah o plačilnih storitvah izvršuje namene, ki niso trgovinski, poslovni ali poklicni;
25. „R-transakcija“ pomeni plačilno transakcijo, ki je ponudnik plačilnih storitev ne more ustrezno izvesti ali ima za posledico izjemno obdelavo, med drugim zaradi pomanjkanja sredstev, preklica, napačnega zneska ali napačnega datuma, pomanjkanja pooblastila ali napačnega ali zaprtega računa;
26. „čezmejna plačilna transakcija“ pomeni plačilno transakcijo, ki jo sproži plačnik ali prejemnik plačila, pri kateri se ponudnika plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila nahajata v različnih državah članicah;
27. „nacionalna plačilna transakcija“ pomeni plačilno transakcijo, ki jo sproži plačnik ali prejemnik plačila, pri kateri se ponudnika plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila nahajata v isti državi članici;

⁽¹⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 124, 20.5.2003, str. 36.

28. „referenčna stranka“ pomeni fizično ali pravno osebo, v imenu katere plačnik izvrši plačilo ali prejemnik plačila prejme plačilo.

Člen 3

Dostopnost

1. Ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila, dostopen za nacionalne kreditne prenose v okviru plačilne sheme bo dostopen v skladu s pravili vseevropske plačilne sheme za kreditne prenose, sprožene s strani plačnika preko ponudnika plačilnih storitev iz katere koli države članice.

2. Ponudnik plačilnih storitev plačnika, ki je dostopen za nacionalne direktne bremenitve v okviru plačilne sheme, bo dostopen v skladu s pravili vseevropske plačilne sheme za direktne bremenitve, sprožene s strani prejemnika plačila preko ponudnika plačilnih storitev iz katere koli države članice.

3. Odstavek 2 se uporablja samo za direktne bremenitve, ki so potrošnikom kot plačnikom na voljo v okviru plačilne sheme.

Člen 4

Interoperabilnost

1. Plačilne sheme, ki jih uporabljajo ponudniki plačilnih storitev za namen izvajanja kreditnih prenosov ali direktnih bremenitev, izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) njihova pravila so enaka za nacionalne in čezmejne transakcije s kreditnim prenosom v Uniji in podobno za nacionalne in čezmejne transakcije z direktno bremenitvijo znotraj Unije, in
- (b) udeleženci v plačilni shemi predstavljajo večino ponudnikov plačilnih storitev znotraj večine držav članic, in predstavljajo večino ponudnikov plačilnih storitev v Uniji, ob upoštevanju samo ponudnikov plačilnih storitev, ki opravljajo kreditne prenose oziroma direktne bremenitve.

Za namene točke (b) prvega pododstavka, v kateri niti plačnik niti prejemnik plačila nista potrošnika, se upoštevajo samo države članice, v katerih ponudniki plačilnih storitev ponujajo in opravljajo takšne storitve.

2. Upravitelj ali v primeru, da ni uradnega upravitelja, sodelujoči v sistemu za plačila na drobno znotraj Unije zagotovijo, da je njihov plačilni sistem tehnično interoperabilen z drugimi sistemi za plačila na drobno znotraj Unije s pomočjo uporabe standardov, razvitih s strani mednarodnih ali evropskih organov za standardizacijo. Poleg tega ne sprejmejo poslovnih pravil, ki omejujejo interoperabilnost z drugimi sistemi za plačila na drobno znotraj Unije. Plačilni sistemi, vzpostavljeni v skladu z Direktivo 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev⁽¹⁾, morajo zagotoviti samo tehnično interoperabilnost z drugimi plačilnimi sistemi, vzpostavljenimi z isto direktivo.

⁽¹⁾ UL L 166, 11.6.1998, str. 45.

3. Obdelave kreditnih prenosov in direktnih bremenitev ne smejo omejevati tehnične ovire.

4. Lastnik plačilne sheme ali v primeru, da ni uradnega lastnika plačilne sheme, vodilni sodelujoči v novo vstopajoči plačilni shemi za plačila na drobno, v kateri sodelujejo udeleženci iz vsaj osmih držav članic, lahko zaprosi pristojne organe v državi članici, v kateri se nahaja lastnik ali vodilni sodelujoči plačilne sheme, za začasno izvzetje od pogojev iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 1. Ti pristojni organi lahko po posvetovanju s pristojnimi nacionalnimi organi v drugih državah članicah, v katerih ima nova shema sodelujoče, Komisijo in ECB odobrijo takšno izvzetje za največ tri leta. Ti pristojni organi svojo odločitev utemeljijo s potencialom, ki ga ima nova plačilna shema, da se razvije v polno delujočo vseevropsko plačilno shemo in z njenim prispevkom k izboljšanju konkurence ali k spodbujanju inovacij.

5. Z izjemo plačilnih storitev, ki jim koristi opustitev iz člena 16(4), se ta člen začne izvajati do 1. februarja 2014.

Člen 5

Zahteve za transakcije s kreditnim prenosom in direktno bremenitvijo

1. Ponudniki plačilnih storitev izvedejo transakcije s kreditnim prenosom in direktno bremenitvijo v skladu z naslednjimi zahtevami:

- (a) uporabiti morajo identifikacijo plačilnega računa iz točke 1(a) Priloge za identifikacijo plačilnih računov, ne glede na to, kje se nahaja zadevni ponudnik plačilnih storitev;
- (b) morajo uporabiti sporočila v obliki, določeni v točki 1(b) Priloge, kadar posredujejo plačilne transakcije drugemu ponudniku plačilnih storitev ali preko sistema za plačila na drobno;
- (c) morajo zagotoviti, da uporabnik plačilnih storitev uporablja identifikacijo plačilnega računa, ki je določena v točki 1(a) Priloge za identifikacijo plačilnih računov, ne glede na to, ali se tako ponudnik plačilnih storitev plačnika kot tudi prejemnika plačila ali edini ponudnik plačilnih storitev v plačilni transakciji nahajajo v isti državi članici ali v različnih državah članicah;
- (d) morajo zagotoviti, da se uporabi oblika sporočila, ki je določena v točki 1(b) Priloge, kadar uporabnik plačilnih storitev, ki ni potrošnik ali mikropodjetje, sproži ali sprejme posamezne kreditne prenose ali posamezne direktne bremenitve, ki niso posredovane posamezno, temveč so združene za pošiljanje.

Brez poseganja v točko (b) prvega pododstavka ponudniki plačilnih storitev na posebno zahtevo uporabnika plačilnih storitev uporabijo oblike sporočila iz točke 1(b) Priloge v zvezi s tem uporabnikom plačilnih storitev.

2. Ponudniki plačilnih storitev izvršujejo kreditne prenose v skladu z naslednjimi zahtevami, za katere veljajo vse obveznosti, ki jih določa nacionalna zakonodaja za izvajanje Direktive 95/46/ES:

- (a) ponudnik plačilnih storitev plačnika mora zagotoviti, da plačnik posreduje podatke iz točke 2(b) Priloge;
- (b) ponudnik plačilnih storitev plačnika mora posredovati podatke iz točke 2(ba) Priloge ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila;
- (c) ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila mora posredovati ali dati na voljo prejemniku plačila podatke iz točke 2(d) Priloge.

3. Ponudniki plačilnih storitev izvršujejo direktne bremenitve v skladu z naslednjimi zahtevami, za katere veljajo vse obveznosti, ki jih določa nacionalna zakonodaja za izvajanje Direktive 95/46/ES:

- (a) ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila mora zagotoviti, da:
  - (i) prejemnik plačila posreduje podatke iz točke 3(a) Priloge ob prvi direktni bremenitvi in ob enkratni direktni bremenitvi ter z vsako naslednjo plačilno transakcijo;
  - (ii) plačnik da soglasje prejemniku plačila in ponudniku plačilnih storitev plačnika (neposredno ali posredno preko prejemnika plačila), pooblastila, skupaj z zadnjimi spremembami ali preklicem, shrani prejemnik plačila ali tretja stranka v imenu prejemnika plačila in ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila obvesti prejemnika plačila o tej obveznosti v skladu s členoma 41 in 42 Direktive 2007/64/ES;
- (b) ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila mora posredovati podatke iz točke 3(b) Priloge ponudniku plačilnih storitev plačnika;
- (c) ponudnik plačilnih storitev plačnika mora posredovati ali dati na voljo plačniku podatke iz točke 3(c) Priloge.
- (d) plačnik mora imeti pravico dati navodila svojemu ponudniku plačilnih storitev:
  - (i) naj omeji zbiranje direktnih bremenitev na določen znesek ali časovni okvir ali oboje;
  - (ii) kadar pooblastilo v okviru plačilne sheme ne zagotavlja pravice do povračila, naj pred bremenitvijo njihovega plačilnega računa preveri vsako transakcijo z direktno bremenitvijo in naj preveri, ali je znesek in časovni okvir predložene transakcije z direktno bremenitvijo enak znesku in časovnemu okviru, dogovorjenemu v pooblastilu na podlagi informacij, povezanih s pooblastilom;

- (iii) naj blokira vse morebitne direktne bremenitve plačilnega računa, ali naj blokira vse direktne bremenitve, ki prihajajo od enega ali več opredeljenih prejemnikov plačil, ali naj dovoli direktne bremenitve samo od enega ali več opredeljenih prejemnikov plačil.

Če niti plačnik niti prejemnik plačila nista potrošnika, se od ponudnikov plačilnih storitev ne sme zahtevati, da izpolnjujejo točko (d)(i), (ii) ali (iii).

Plačnikov ponudnik plačilnih storitev obvesti plačnika o pravicah iz točke (d) v skladu s členi 41 in 42 Direktive 2007/64/ES.

Ob prvi transakciji z direktno bremenitvijo ali ob enkratni transakciji z direktno bremenitvijo ter z vsako naslednjo transakcijo z direktno bremenitvijo prejemnik plačila pošlje informacije v zvezi s pooblastilom svojemu ponudniku plačilnih storitev, ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila pa takšne informacije v zvezi s pooblastilom posreduje plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev pri vsaki transakciji z direktno bremenitvijo.

4. Poleg zahtev iz odstavka 1 prejemnik plačila, ki sprejme kreditni prenos, svojim plačnikom pri zahtevi za kreditni prenos sporoči identifikacijo svojega plačilnega računa iz točke 1(a) Priloge do 1. februarja 2014 za nacionalne plačilne transakcije in do 1. februarja 2016 za čezmejne plačilne transakcije, ter tudi kodo BIC svojega ponudnika plačilnih storitev, če je to potrebno.

5. Pred prvo transakcijo z direktno bremenitvijo plačnik sporoči identifikacijo svojega plačilnega računa iz točke 1(a) Priloge. Plačnik po potrebi sporoči kodo BIC svojega ponudnika plačilnih storitev do 1. februarja 2014 za nacionalne plačilne transakcije in do 1. februarja 2016 za čezmejne plačilne transakcije.

6. Kadar okvirni dogovor med plačnikom in ponudnikom plačilnih storitev plačnika izključuje pravico do povračila, ponudnik plačilnih storitev plačnika brez poseganja v odstavku 3(a)(ii) preveri vsako transakcijo z direktno bremenitvijo, da preveri, ali je znesek predložene direktne bremenitve enak znesku in časovnemu okviru, dogovorjenemu v pooblastilu pred bremenitvijo plačnikovega plačilnega računa, na podlagi informacij, povezanih s pooblastilom.

7. Ponudniki plačilnih storitev po 1. februarju 2014 za nacionalne plačilne transakcije in po 1. februarju 2016 za čezmejne plačilne transakcije ne zahtevajo od uporabnikov plačilnih storitev, da navedejo kodo BIC plačnika ali prejemnika plačila.

8. Ponudniki plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila ne zaračunajo dodatnih stroškov ali drugih pristojbin za postopek izpisa, ki samodejno proizvede pooblastilo za tiste plačilne transakcije, ki so bile sprožene preko ali s sredstvi plačilne kartice na prodajnem mestu in katerih rezultat je direktna bremenitev.

Člen 6

Končni datumi

1. Najpozneje od 1. februarja 2014 se kreditni prenosi izvajajo v skladu s tehničnimi zahtevami iz člena 5(1), (2) in (4) ter točk 1 in 2 Priloge.

2. Najpozneje od 1. februarja 2014 se direktne bremenitve izvajajo v skladu s členom 8(2) in (3) ter zahtevami iz člena 5(1), (3), (5), (6) in (8) ter točk 1 in 3 Priloge.

3. Brez poseganja v člen 3 se direktne bremenitve izvajajo v skladu z zahtevami iz člena 8(1) najpozneje od 1. februarja 2017 za nacionalna plačila in najpozneje od 1. novembra 2012 za čezmejna plačila.

4. Za nacionalne plačilne transakcije lahko država članica ali ponudniki plačilnih storitev države članice z odobritvijo zadevne države članice po tem, ko so upoštevali in ocenili stanje pripravljenosti svojih državljanov, določijo zgodnejše datume od tistih, določenih v odstavkih 1 in 2.

Člen 7

Veljavnost pooblastil in pravica do povračila

1. Veljavno pooblastilo prejemnika plačila za unovčevanje ponavljajočih direktnih bremenitev v obstoječi shemi pred 1. februarjem 2014 še naprej velja po tem datumu in pomeni privolitev, da ponudnik plačilnih storitev plačnika izvede ponavljajoče direktne bremenitve, ki jih unovči ta prejemnik plačila, v skladu s to uredbo, kadar ni nacionalnega prava ali sporazumov o strankah, ki bi ohranjali veljavnost pooblastil za direktne bremenitve.

2. Pooblastila iz odstavka 1 omogočajo brezpogojno povračilo in povračilo za nazaj do datuma povrnjenega plačila, če je bilo to opravljeno v okviru obstoječega pooblastila.

Člen 8

Pristojbine za izmenjavo za transakcije z direktno bremenitvijo

1. Brez poseganja v odstavek 2 se nobena večstranska pristojbina za izmenjavo za transakcijo z direktno bremenitvijo ali kakšno drugo dogovorjeno nadomestilo z enakim namenom ali učinkom ne bo uporabljalo za transakcije z direktno bremenitvijo.

2. Za R-transakcije se lahko uporabi večstranska pristojbina za izmenjavo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) cilj dogovora je učinkovito dodeljevanje stroškov ponudniku plačilnih storitev ali uporabniku plačilnih storitev, ki je povzročil R-transakcijo, če je to primerno, ob upoštevanju obstoja stroškov transakcije, kar zagotavlja, da se ti stroški ne zaračunavajo samodejno plačniku in da ponudnik plačilnih storitev ne zaračunava stroškov uporabniku

plačilnih storitev za dano vrsto pristojbin za R-transakcije, ki presega stroške, ki jih nosi ponudnik plačilnih storitev za takšno transakcijo;

(b) pristojbine so osnovane samo na stroških;

(c) višina pristojbin ne presega dejanskih stroškov obdelave R-transakcije pri najbolj stroškovno učinkovitem primerljivem ponudniku plačilnih storitev, ki je reprezentativna stranka dogovora v smislu obsega transakcij in narave storitev;

(d) uporaba pristojbin v skladu s točkami (a), (b) in (c) preprečuje ponudnikom plačilnih storitev zaračunavanje dodatnih pristojbin, povezanih s stroški, ki jih že zajemajo te pristojbine za izmenjavo, svojim uporabnikom plačilnih storitev;

(e) ne sme obstajati nobena izvedljiva in gospodarna alternativa dogovoru, ki bi vodila k enako ali bolj učinkovitemu obravnavanju R-transakcij ob enakih ali nižjih stroških za potrošnike.

Za namene iz prvega pododstavka se pri določanju pristojbin za R-transakcijo upoštevajo le kategorije stroškov, ki so neposredno in nedvoumno povezane z obdelavo R-transakcije. Ti stroški morajo biti natančno določeni. Razčlenitev višine stroškov, vključno z ločeno določitvijo vsake od njihovih sestavin, bo del skupnega dogovora, ki bo omogočal enostavno preverjanje in spremljanje.

3. Odstavka 1 in 2 se smiselno uporabljata za enostranske dogovore s strani ponudnika plačilnih storitev in dvostranske dogovore med ponudniki plačilnih storitev, ki imajo cilj ali učinek, enakovreden večstranskemu dogovoru.

Člen 9

Plačilna dostopnost

1. Plačnik, ki želi izvršiti kreditni prenos prejemniku plačila, ki ima odprt plačilni račun v Uniji, ne sme navesti države članice, v kateri se naj bi ta plačilni račun nahajal, če je račun dostopen v skladu s členom 3.

2. Prejemnik plačila, ki sprejema kreditni prenos ali uporabi direktno bremenitev za unovčenje sredstev od plačnika, ki ima odprt račun v Uniji, ne sme navesti, v kateri državi članici, naj bi se ta plačilni račun nahajal, če je ta plačilni račun dostopen v skladu s členom 3.

Člen 10

Pristojni organi

1. Države članice kot pristojne organe, odgovorne za zagotavljanje skladnosti s to uredbo, imenujejo javne organe, organe, ki jih priznavajo nacionalno pravo ali javne organe, ki so izrecno pooblaščen za ta namen s strani nacionalnega prava, vključno z nacionalnimi centralnimi bankami. Države članice lahko imenujejo obstoječe organe, da delujejo kot pristojni organi.

2. Države članice obvestijo Komisijo o pristojnih organih, določenih v odstavku 1, do 1. februarja 2013. Vsako naknadno spremembo v zvezi s temi organi nemudoma sporočijo Komisiji in Evropskemu nadzornemu organu (Evropski bančni organ – EBA).

3. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi iz odstavka 1 vsa potrebna pooblastila za opravljanje svojih nalog. Kadar je na ozemlju države članice več organov, pristojnih za zadeve, ki jih ureja ta uredba, država članica zagotovi, da ti organi tesno sodelujejo in učinkovito opravljajo svoje naloge.

4. Pristojni organi učinkovito spremljajo upoštevanja določb te uredbe s strani ponudnikov plačilnih storitev ter sprejemanje vseh potrebnih ukrepov za zagotavljanje takšnega upoštevanja. Med seboj sodelujejo v skladu s členom 24 Direktive 2007/64/ES in členom 31 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 11

Kazni

1. Države članice bodo najpozneje do 1. februarja 2013 določile predpise o kaznih, ki se bodo uporabljale za kršitve te uredbe, ter sprejele vse potrebne ukrepe za zagotavljanje njihovega izvajanja. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice obvestijo Komisijo o navedenih določbah in ukrepih najpozneje do 1. avgusta 2013 ter brez odlašanja tudi o vseh kasnejših spremembah navedenih določb.

2. Kazni iz odstavka 1 se ne uporabljajo za potrošnike.

Člen 12

Izvensodni pritožbeni postopki in postopki za izvensodno reševanje sporov

1. Države članice bodo vzpostavile ustrezne in učinkovite izvensodne pritožbene postopke in postopke izvensodnega reševanja sporov glede pravic in obveznosti, ki izhajajo iz določb te uredbe, med uporabniki plačilnih storitev in njihovimi ponudniki plačilnih storitev. V ta namen bodo države članice pooblastile obstoječe organe ali, kjer je to primerno, ustanovile nove.

2. Države članice o pristojnih organih iz odstavka 1 obvestijo Komisijo najpozneje do 1. februarja 2013. Komisijo nemudoma obvestijo tudi o vsaki naknadni spremembi v zvezi s temi organi.

3. Države članice lahko določijo, da se ta člen uporablja samo za uporabnike plačilnih storitev, ki so potrošniki ali samo za tiste, ki so potrošniki in mikropodjetja. Države članice o vsakem takem ukrepu obvestijo Komisijo do 1. avgusta 2013.

Člen 13

Prenos pooblastil

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 14 v zvezi s spreminjanjem Priloge, da se upošteva tehnični napredek ter spremembe na trgu.

Člen 14

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 13 se prenese na Komisijo za obdobje 5 let od 31. marca 2012. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 13 lahko kadar koli prekliche Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj, ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 13, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta delegiranemu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

Člen 15

Pregled

Najpozneje do 1. februarja 2017 Komisija predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, ECB in EBA poročilo o izvajanju te uredbe, ki mu po potrebi priloži predlog.

Člen 16

Prehodne določbe

1. Z odstopanjem od člena 6(1) in (2) lahko države članice do 1. februarja 2016 ponudnikom plačilnih storitev dovolijo uporabnikom plačilnih storitev zagotavljanje storitev pretvorbe

za nacionalne plačilne transakcije, in s tem uporabnikom plačilnih storitev, ki so potrošniki, omogočanje nadaljnje uporabe številke BBAN namesto identifikacije plačilnega računa iz točke 1(a) Priloge pod pogojem, da je zagotovljena interoperabilnost s pretvorbo številke BBAN plačnika in prejemnika plačila na tehničen in varen način v ustrezno identifikacijo plačilnega računa iz točke 1(a) Priloge. Ta identifikacija plačilnega računa se po potrebi posreduje uporabniku plačilne storitve, ki sproži transakcijo, pred izvršitvijo plačila. V tem primeru ponudniki plačilnih storitev uporabniku plačilnih storitev neposredno ali posredno ne zaračunajo kakršnih koli stroškov ali drugih pristojbin, povezanih s storitvijo pretvorbe.

2. Ponudniki plačilnih storitev, ki ponujajo plačilne storitve, ki se glasijo na euro in se nahajajo v državi članici, katere valuta ni euro, se morajo pri ponujanju plačilnih storitev, ki se glasijo na euro do 31. oktobra 2016, uskladiti z zahtevami iz člena 3. Če katera od teh držav članic uvede euro kot valuto pred 31. oktobrom 2015, morajo ponudniki plačilnih storitev iz te države članice izpolniti zahteve iz člena 3 v roku enega leta od datuma pridružitve zadevne države članice k euroobmočju.

3. Države članice lahko svojim pristojnim organom dovolijo opustitev izpolnitve vseh ali le nekaterih zahtev iz člena 6(1) in (2), in sicer za tiste transakcije s kreditnim prenosom ali direktno bremenitvijo, katerih skupni tržni delež, na podlagi ugotovitev uradne plačilne statistike, ki jo letno objavlja Evropska centralna banka, znaša manj kot 10 % skupnega števila transakcij s kreditnim prenosom oziroma direktno bremenitvijo v tej državi članici do 1. februarja 2016.

4. Države članice lahko svojim pristojnim organom dovolijo opustitev izpolnitve vseh ali le nekaterih zahtev iz člena 6(1) in (2) za tiste plačilne transakcije, ki so se začele s plačilom s plačilno kartico na prodajnem mestu in katerih rezultat je direktna bremenitev na in s plačilnega računa, označenega z BBAN ali IBAN, do 1. februarja 2016.

5. Z odstopanjem od člena 6(1) in 5(2) lahko države članice svojim pristojnim organom do 1. februarja 2016 dovolijo, da za uporabnike plačilnih storitev, ki sprožijo ali prejmejo posamezne kreditne prenose ali direktne bremenitve, združene za namene pošiljanja, opustijo določene zahteve o uporabi oblik sporočil iz točke 1(b) Priloge, določene v členu 5(1)(d). Ne glede na možno opustitev so ponudniki plačilnih storitev vedno dolžni izpolniti zahteve, določene v členu 5(1)(d), če uporabnik plačilnih storitev zahteva takšno storitev.

6. Z odstopanjem od člena 6(1) in (2) lahko državam članicam odložijo zahteve v zvezi z določbami kode BIC za nacionalne plačilne transakcije v členu 5(4), (5) in (7) do 1. februarja 2016.

7. Če država članica namerava uporabiti odstopanje iz odstavkov 1, 3, 4, 5 ali 6, o tem ustrezno obvesti Komisijo do 1. februarja 2013 ter posledično omogoči svojemu pristojnemu organu, da opusti, če je primerno, nekatere ali vse zahteve iz člena 5, člena 6(1) ali (2) in Priloge za zadevne plačilne transakcije, kot je navedeno v ustreznih odstavkih ali pododstavkih in za obdobje, ki ne presega obdobja odstopanja. Države članice obvestijo Komisijo o plačilnih transakcijah, za katere velja odstopanje in o vseh kasnejših spremembah.

8. Ponudniki plačilnih storitev, ki se nahajajo v državi članici, katere valuta ni euro, in uporabniki plačilnih storitev, ki v tej državi članici uporabljajo plačilne storitve, se uskladijo z zahtevami iz členov 4 in 5 do 31. oktobra 2016. Upravitelji sistemov za plačila na drobno za državo članico, katere valuta ni euro, se uskladijo z zahtevami iz člena 4(2) do 31. oktobra 2016.

Če euro postane valuta katere koli takšne države članice pred 31. oktobrom 2015, se ponudniki plačilnih storitev ali, kjer je primerno, upravitelji sistema za plačila na drobno, ki se nahajajo v tej državi članici ter uporabniki plačilnih storitev, ki v njej uporabljajo plačilne storitve, uskladijo z zadevnimi določbami v enem letu od datuma pridružitve zadevne države članice euroobmočju, vendar ne prej od zadevnih datumov, določenih za države članice, katerih valuta je euro na dan 31. marca 2012.

Člen 17

Spremembe Uredbe (ES) št. 924/2009

Uredba (ES) št. 924/2009 se spremeni:

1. v členu 2 se točka 10 nadomesti z naslednjim:

„10. ‚sredstva‘ pomeni bankovce in kovance, knjižni denar in elektronski denar, kakor je opredeljen v členu 2(2) Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja (*).

(*) UL L 267, 10.10.2009, str. 7.“;

2. v členu 3 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Nadomestila, ki jih uporabniku plačilnih storitev obračuna ponudnik plačilnih storitev za čezmejna plačila, so enaka kot nadomestila, ki jih isti ponudnik plačilnih storitev obračuna uporabnikom plačilnih storitev za ustrezna nacionalna plačila enake vrednosti in v isti valuti.“;

3. člen 4 se spremeni:

(a) odstavek 2 se črta;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Ponudnik plačilnih storitev lahko uporabniku plačilnih storitev poleg nadomestil, zaračunanih v skladu s členom 3(1), zaračuna dodatna nadomestila, če ta uporabnik naroči ponudniku plačilnih storitev, naj izvrši čezmejno plačilo, ne sporoči pa mu številke IBAN in, kjer je to primerno in je v skladu z Uredbo (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (*), povezane kode BIC za plačilni račun v drugi državi članici. Ta nadomestila so ustrezna in v skladu s stroški. Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik plačilnih storitev se dogovorita o teh nadomestilih. Ponudnik plačilnih storitev pravočasno obvesti uporabnika plačilnih storitev o višini dodatnih nadomestil, preden tak dogovor postane za uporabnika plačilnih storitev zavezujoč.

(*) UL L 94, 30.3.2012 str. 22.“;

4. v členu 5 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 14. marca 2012

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
N. WAMMEN

„1. Države članice s 1. februarjem 2016 odpravijo nacionalne obveznosti v zvezi s poročanjem za plačilno bilančne statistike na podlagi poravnave, ki veljajo za ponudnike plačilnih storitev v zvezi s plačilnimi transakcijami njihovih strank.“;

5. člen 7 se spremeni:

(a) v členu 1 se datum „1. novembra 2012“ nadomesti s „1. februarja 2017“;

(b) v členu 2 se datum „1. novembra 2012“ nadomesti s „1. februarja 2017“;

(c) v členu 3 se datum „1. novembra 2012“ nadomesti s „1. februarja 2017“;

6. člen 8 se črta.

Člen 18

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

PRILOGA

TEHNIČNE ZAHTEVE (ČLEN 5)

1. Za transakcije s kreditnimi prenosi in direktnimi bremenitvami veljajo poleg osnovnih zahtev, določenih v členu 5, tudi naslednje tehnične zahteve:
  - (a) Identifikacija plačilnega računa iz člena 5(1)(a) in (c) je IBAN.
  - (b) Standard sporočilnega formata iz člena 5(1)(b) in (d) je standard ISO 20022 XML.
  - (c) Podatkovno polje nakazila dovoljuje 140 znakov. Plačilne sheme lahko dovoljujejo večje število znakov, razen če pri napravi, ki se uporabi za prenos informacij, obstajajo tehnične omejitve, povezane s številom znakov – v tem primeru velja kot omejitev tehnična zmogljivost naprave.
  - (d) Podatki o referenci nakazila in vse ostale sestavine podatkov, ki se pošiljajo v skladu s točkama 2 in 3 te priloge, se prenašajo v celoti in brez sprememb med ponudniki plačilnih storitev vzdolž celotne plačilne verige.
  - (e) Ko so posredovani podatki dostopni v elektronski obliki, plačilne transakcije omogočijo popolnoma avtomatizirano elektronsko obdelavo na vseh stopnjah obdelave vzdolž plačilne verige (direktna obdelava od začetka do konca), kar omogoča elektronsko izvedbo celotnega plačilnega postopka, brez potrebe po ponovnem vnašanju ali ročnem posredovanju. Omenjeno velja tudi za izredno obdelavo transakcij s kreditnim prenosom in direktno bremenitvijo, kadar koli je mogoče.
  - (f) Plačilne sheme ne določajo minimalnega praga zneska plačilne transakcije, nad katerim bi bili možni kreditni prenosi in direktne bremenitve, vendar jim ni treba obdelovati plačilnih transakcij z ničelnim zneskom.
  - (g) Za plačilne sheme ne velja obveznost, da morajo izvajati kreditne prenose in direktne bremenitve, ki presegajo znesek 999 999 999,99 EUR.
2. Poleg zahtev, navedenih v točki 1, za transakcije s kreditnim prenosom veljajo tudi naslednje zahteve:
  - (a) Sestavine podatkov iz člena 5(2)(a) so naslednje:
    - (i) ime plačnika in/ali IBAN plačnikovega plačilnega računa;
    - (ii) znesek kreditnega prenosa;
    - (iii) IBAN prejemnikovega plačilnega računa;
    - (iv) ime prejemnika plačila, kadar je ta na voljo;
    - (v) kakršne koli informacije o nakazilu.
  - (b) Sestavine podatkov iz člena 5(2)(b) so naslednje:
    - (i) ime plačnika;
    - (ii) IBAN plačnikovega plačilnega računa;
    - (iii) znesek kreditnega prenosa;
    - (iv) IBAN prejemnikovega plačilnega računa;
    - (v) kakršne koli informacije o nakazilu;
    - (vi) kakršna koli identifikacijska koda prejemnika plačila;
    - (vii) ime kakršne koli referenčne stranke prejemnika plačila;
    - (viii) kakršen koli namen kreditnega prenosa;
    - (ix) kakršna koli kategorija namena kreditnega prenosa.
  - (c) Poleg tega plačnikov ponudnik plačilnih storitev posreduje prejemnikovemu ponudniku plačilnih storitev naslednje obvezne sestavine podatkov:
    - (i) BIC plačnikovega ponudnika plačilnih storitev (če se ponudniki plačilnih storitev, vključeni v plačilno transakcijo, ne dogovorijo drugače);

- (ii) BIC prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev (če se ponudniki plačilnih storitev, vključeni v plačilno transakcijo, ne dogovorijo drugače);
  - (iii) identifikacijsko kodo plačilne sheme;
  - (iv) datum poravnave kreditnega prenosa;
  - (v) referenčno številko sporočila o kreditnem prenosu plačnikovega ponudnika plačilnih storitev.
- (d) Sestavine podatkov iz člena 5(2)(c) so naslednje:
- (i) ime plačnika;
  - (ii) znesek kreditnega prenosa;
  - (iii) kakršne koli informacije o nakazilu.
3. Poleg zahtev, navedenih v točki 1, za transakcije z direktno bremenitvijo veljajo tudi naslednje zahteve:
- (a) Sestavine podatkov iz člena 5(3)(a)(i) so naslednje:
- (i) vrsta direktne bremenitve (ponavljajoča se, enkratna, prva, zadnja ali vračilo);
  - (ii) ime prejemnika plačila;
  - (iii) IBAN prejemnikovega plačilnega računa, na katerega bo prenesen prevzem;
  - (iv) ime plačnika, kadar je ta na voljo;
  - (v) IBAN plačnikovega plačilnega računa, s katerega bo izveden prevzem;
  - (vi) enoznačna referenca pooblastila;
  - (vii) če je pooblastilo plačnika dano po 31. marcu 2012, datum podpisa pooblastila;
  - (viii) znesek prevzema;
  - (ix) če je pooblastilo prevzel prejemnik plačila, ki ni isti prejemnik plačila, ki je izdal pooblastilo, enoznačna referenca pooblastila, kot jo je sporočil prvotni prejemnik plačila, ki je izdal pooblastilo;
  - (x) identifikacija prejemnika plačila;
  - (xi) če je pooblastilo prevzel prejemnik plačila, ki ni isti prejemnik plačila, ki je izdal pooblastilo, identifikacija prvotnega prejemnika plačila, ki je izdal pooblastilo;
  - (xii) informacija o nakazilu, če jo prejemnik plačila pošlje plačniku;
  - (xiii) namen prevzema;
  - (xiv) kategorija namena prevzema.
- (b) Sestavine podatkov iz člena 5(3)(b) so naslednje:
- (i) BIC prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev (če se ponudniki plačilnih storitev, vključeni v plačilno transakcijo, ne dogovorijo drugače);
  - (ii) BIC plačnikovega ponudnika plačilnih storitev (če se ponudniki plačilnih storitev, vključeni v plačilno transakcijo, ne dogovorijo drugače);
  - (iii) ime plačnikove referenčne stranke (če obstaja v dematerializiranem pooblastilu);
  - (iv) identifikacijska koda plačnikove referenčne stranke (če obstaja v dematerializiranem pooblastilu);
  - (v) ime prejemnikove referenčne stranke (če obstaja v dematerializiranem pooblastilu);
  - (vi) identifikacijska koda prejemnikove referenčne stranke (če obstaja v dematerializiranem pooblastilu);
  - (vii) identifikacijska koda plačilne sheme;
  - (viii) datum poravnave prevzema;
  - (ix) referenca za prevzem prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev;

- (x) vrsta pooblastila;
  - (xi) vrsta direktne bremenitve (ponavljajoča se, enkratna, prva, zadnja ali vračilo);
  - (xii) ime prejemnika plačila;
  - (xiii) IBAN prejemnikovega plačilnega računa, na katerega bo preneseno nakazilo;
  - (xiv) ime plačnika, kadar je ta na voljo;
  - (xv) IBAN plačnikovega plačilnega računa, s katerega bo izvedeno nakazilo;
  - (xvi) enoznačna referenca pooblastila;
  - (xvii) datum podpisa pooblastila, če je plačnik dal pooblastilo po 31. marcu 2012;
  - (xviii) znesek prevzema;
  - (xix) enoznačna referenca pooblastila, kot jo je sporočil prvotni prejemnik plačila, ki je izdal pooblastilo (če je bilo pooblastilo kasneje prevzeto s strani drugega prejemnika plačila, ki ni prejemnik plačila, ki je izdal pooblastilo);
  - (xx) identifikacija prejemnika plačila;
  - (xxi) identifikacija prvotnega prejemnika plačila, ki je izdal pooblastilo (če je bilo pooblastilo kasneje prevzeto s strani drugega prejemnika plačila, ki ni prejemnik plačila, ki je izdal pooblastilo);
  - (xxii) informacija o nakazilu, če jo prejemnik plačila pošlje plačniku.
- (c) Sestavine podatkov iz člena 5(3)(c) so naslednje:
- (i) enoznačna referenca pooblastila;
  - (ii) identifikacija prejemnika plačila;
  - (iii) ime prejemnika plačila;
  - (iv) znesek prevzema;
  - (v) vse informacije o nakazilu;
  - (vi) identifikacijska koda plačilne sheme.
-